

РЕШЕНИЕ

№ 926

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5427** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ вр. Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/.

Образувано е по жалба на „Българска телекомуникационна компания“ /“БТК“/ ЕАД, представлявано от адв. С. Й. и адв. Т. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-29-1300410-091-001 от 05.06.2015г. на ТД на НАП-С., потвърден с Решение №1314/24.08.2015г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. В ЧАСТТА относно установените задължения за 2009г. за данък по чл.235 от ЗКПО върху хазартната дейност в размер на 105 022,94 лева и лихви в размер на 58 755,60 лева като връща делото в тази част за ново разглеждане.

Следва да се има предвид, че РА в останалата му част –относно установените задължения за КД за периода от 2007- 2009 в общ размер на 6 297549,30лв. и лихви от 3 772 918,88 лв. е ОТМЕНЕН с Решение №5275/23.04.2018г. по адм. дело №3318/2018г.Ю на, ВАС, като със същото решение в обжалваната пред настоящия състав част на РА е указал на състава да изслуша СЕ по въпроса за чия сметка за печалбите –дали от постъпление на участниците или са изплащани от други приходи с оглед определянето характера на играта като хазартна.

В жалбата относно оспорената част на РА се излага становище, че констатациите в процесния ревизионен акт за установяване на допълнителни задължения за данък по чл.235 от ЗКПО за 2009г. и лихви върху същия са неприложими, тъй като играта „Големите пари“/“Големият кеш“/ не е хазартна. Развиват се доводи, че данъчно

задължени по този раздел са организаторите на игрите, от което следвало извод, че [фирма] е трето задължено лице. С оглед изложеното се твърди, че издаденият акт е незаконосъобразен вкл. и поради липса на мотиви, поради което се моли да бъде отменен и в тази част, ведно с потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. Й., поддържа жалбата. Претендира разноски по делото. Представят писмени бележки.

Ответникът по делото – Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП-С., чрез юрк. М., изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да остави в сила РА в частта относно данъка върху хазарта. Претендира разноски по делото съобразно представен списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената част на РА № Р-29-1300410-091-001 от 05.06.2015г. е установен окончателен данък по ЗКПО върху залози за хазартни игри в размер на 105 022,94 лв. и лихви за окончателен данък по ЗКПО върху залози за хазартни игри в размер на 58 755,60 лв.

При ревизията е установено, че дружеството е оператор на телефонна или друга съобщителна услуга на хазартната игра проведена от организатора й, при която стойността на залога за участие се изразява в увеличената цена на телефонна или друга телекомуникационна връзка. Във връзка с това са направени вноски в размер на 29,11 лв., съгласно приложена справка от дружеството. Констатирано е, че с писмо с изх.№ 353 от 22.03.2012г. на председателя на Държавната комисия по хазарта (ДКХ), е посочено, че играта „Големият кеш“, излъчвана в ефира на Нова телевизия в периода 21.09.2009 г. - 26.12.2009 г., е хазартна. Същата е проведена без издадено от ДКХ разрешение, което е нарушение на чл. 4, ал. 1 от Закона за хазарта. За извършеното административно нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 017/10.03.2010 г. срещу [фирма]. НП е влязло в сила на 21.02.2012г. Играта „Големият кеш“ е проведена през периода от 21.09.2009 г. до 26.12.2009 г., включително. За този период от трите мобилни оператора с наименования „В.“, „М-тел“ /“А1“/ и „Г.“ /“Т.“/, чрез SMS към номер 500 са постъпили общо 14 644 498 кратки съобщения с единична цена 1,20 лв. с ДДС.

С оглед изследване факти и обстоятелства за посочената игра на жалбоподателя е била извършена проверка от органите на ТД на НАП „ГДО“-С. За резултатите от нея е съставен Протокол № 1300442/25.04.2013г. При анализ на данните и доказателствата в протокола е констатирано, че постъпилите входящи кратки съобщения за периода на провеждане на играта, чрез SMS към номер 500 в БТК ЕАД са 1 707 690 броя, с единична цена 1,20 лв. /с ДДС/, т.е. постъпленията без ДДС са в размер на 1 707 690,00лв. .

В тази връзка е посочено, че съгласно чл. 236 от ЗКПО данъчно задължено лице при хазартни игри, при които залогът е увеличение в цената на електронна съобщителна услуга, е организаторът им. Видно от чл. 240 от същия закон, данъкът върху хазартната дейност дължим от организатора се внася от лицензирания телефонен или телекомуникационен оператор в определените за това срокове. С оглед обстоятелството, че дружеството не приема, че играта „Големият кеш“ е хазартната игра, договорът и Анексът с [фирма] от 21.09.2009г. за предоставяне на услугата

„SMS игра Големият кеш” не са оформени съобразно обичайните условия за предоставяне на услуги с добавена стойност. Констатирано е, че при този тип договорни отношения предварително е формиран и обявен залог, като същият е процент от обявената крайна цена. Установено е, че в конкретния случай обявената крайна цена е в размер на един лев. За определяне на залога ревизиращият екип е приобщил с протокол № Р-29-1300410-П73-001 от 20.03.2015 г. към настоящото ревизионно производство получен отговор с вх. № 26-К-12325/16.10.2014 г. Съгласно последния процента на залога е в размер на 51,25 %. Преди изложениите факти- е прието, че се касае за хазартна игра и с оглед изложеното е постановен оспорения РА.

С потвърждаващото решение на ответника също е прието, че играта е хазартна. В СЪДЕБНО производство след връщане на делото съобразно указанията на ВАС – е допусната съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/ със задача за чия сметка са наградите получавани от участниците в играта за периода 21.06.2009г.-26.12.2009г. С молба от страна на жалбоподателя /л.30/ са поставени допълнителни въпроси към вещото лице, изготвящо експертизата, като същите СЪДЪТ е допуснал с протокол №05.02.2019г /л.52/. Във връзка с протоколно определение от 23.10.2018г., ответникът е представил писмо №353/23.03.2012г. /л.51/, с което председателя на Държавната комисия по хазарта е изложил становище, че процесната игра се явява хазартна по своята същност.

За осъществяване изготвянето на експертизата по делото е приложен отговор от [фирма]. От същият е видно, че мобилният оператор не е третираше играта „Големия кеш“ като хазартна и в този смисъл дружеството не е формирало и събирало залози от участниците.

С протокол от 28.05.2019г. /л.125/ съобразно постъпила молба на 09.04.2019г. /л.87/ на ТД на НАП-гр.С., дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ СЪДЪТ е допуснал втора допълнителна ССЧЕ в настоящото производство. По делото е приложено писмо № [ЕГН] с вх. №38209/16.12.2018г. /л.152/ относно Съдебно удостоверение от 02.10.2019г., съдържащо отговори по поставени въпроси от вещо лице Ю. Я. и писмо №26-К-2289/02.08.2012г. /л.153/ относно информация и писмени обяснения с писмо №26-К-2289/25.07.2012г.

В съдебното производство от страна на ответника са представени нови доказателства, както следва: разяснение №2-671/13.04.2010г. относно данъчно третиране на парични и предметни награди от игри, състезания и конкурси; разяснение №24-31-16/29.03.2010г. относно данъчно третиране на награди от играта „Големия кеш“; разяснение №94-00-156/23.10.2012г. относно прилагане на разпоредбите на ЗДДФЛ по отношение на доходи от хазартни игри.; разяснение №94-00-234/23.11.2011г. относно данъчно третиране на награди от играта „Големия кеш“ /л.184-191/.

В СЪДЕБНО ПРОИЗВОДСТВО при новото разглеждане на делото е изслушано вещото лице Я.. За установяване на относимите факти по случая лицето е изготвило две заключения на извършена ССЧЕ /л.57 и л.208/.

От назначената при настоящото разглеждане на делото ССЧЕ се установява, че на база извършени проверки и анализ на документи, организатор на играта „Големите пари“ е [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Средствата за организирането на играта са набрани от фирми-спонсори, по силата на договорни отношения, подробно описани в предходната част на заключението. Изложен е извод, че наградите, получавани от

участниците в играта не са за сметка на самите участници, а за сметка на предоставените суми за спонсорирането на организатора на проведената игра.

От страна на [фирма] не са реализирани приходи от залози на участниците в процесната игра. Вещото лице е констатирало, че жалбоподателят не е изплащал печалби на участниците в играта „Големият кеш“ в периода 21.06.2019г.-26.12.2009г.

При изготвяне на допълнително заключение към ССЧЕ /л.208/ е установено, че за периода септември 2009г. - декември 2009г., дружеството жалбоподател е издало към [фирма] следните фактури: №50558359/26.09.2009г. за 157.78лв. с ДДС; №50558689/12.10.2009г. за 772лв. с ДДС; №50559400/30.11.2009г. за 38858.54лв. с ДДС; №50559786/28.12.2009г. за 78141.96 лв. с ДДС; №50645113/05.10.2009г. за 60.00лв. с ДДС; №50650841/03.11.2009г. за 20.00 лв. с ДДС; №50580131/21.01.2010 за 124088.40лв. с ДДС. В табличен вид, в колона №7 е изчислено, че фактурите за посочения данъчен период възлизат на обща стойност 242 099.50лв. Вещото лице е констатирало, че не са установени други издадени и осчетоводени фактури от жалбоподателя на [фирма].

Във връзка с извършена документална проверка, експертната е установила още, че за периода м.09.2009г.-м.12.2009г. , приходите на [фирма] за кратък номер 500 и 500* по фактури: №[ЕИК]/02.11.2009г., №100054393/04.12.2009г. и №100004242/02.02.2010г., са както следва: м.09.2009г. в размер на 27 857.20лв. без ДДС, за м.10.2009г. в размер на 362 852,49 лв. без ДДС, м.11.2009г. в размер на 00.00 лв. и м.12.2009г. в размер на 492 242,52 без ДДС. Заключено е, че за периода м.септември-м.декември 2009г., жалбоподателят е извършил плащания към [фирма] само по посочените фактури.

В изпълнение на задачите поставени от ответната страна, експертната е отговорила на въпроса в какво се изразява категорията „услуги с добавена стойност“. От приложените материали от вещото лице е видно, че поради изтекъл срок за съхранение на данни и приключили данъчни ревизии при [фирма], не се съхранява аналитична информация, от която да е изяснено подробно значението на посочената категорията. Според мобилния оператор този тип услуги се заплащат от крайния клиент на оператора.

В отговор на въпроса какъв е размерът на общата сума на реализираните приходи от [фирма] във връзка с играта „Големия кеш“ и какъв е размерът на залозите на база процента посочен в писмо 26-5-12325/16.11.2014г. на [фирма] адресирано до органите по приходите, е отчетена сумата от 6 055 472лв. към 2009г. и сумата от 1 096 850 лв. към 2010г. При формиране на основата за облагане е използвана информация за размера на залога при други организирани от дружеството хазартни игри за периода 2006г.-2011г., при които процентът на залога е определен в диапазона от 40% до 56% от крайната цена на предоставената услуга без ДДС. Това обстоятелство се потвърждава и от писмо №26-К-2289/02.08.2012г.

Съдът кредитира представената експертна като изготвена от лице със съответна компетентност и при направени надлежни справки и събрани в пълна степен доказателствени материали, като същата не се оспорва и от страните в производството.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването, същата е депозирана в законоустановения срок, поради което

е процесуално допустима вкл.и този въпрос преклудирани, доколкото същата е разгледана по същество вече и в определена част РА е отменен. Разгледана по същество жалбата срещу РА в оспорената част - е ОСНОВАТЕЛНА.

Не е спорно, че РА вкл. и оспорената му част е издаден от надлежен орган в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, но при неправилно приложение на материалния закон.

По делото няма спор, че с РА №Р-29-1300410-091-001 от 05.06.2015г. издаден от ТД на НАП-С., в тежест на жалбоподателя са установени задължения за 2009г. за данък по чл.235 от ЗКПО върху хазартната дейност в размер на 105 022,94 лв. и лихви в размер на 58 755,60 лв. Настоящият състав намира, че в съответствие с указанията по прилагане и тълкуване на закона, дадени от ВАС в Решение №5275/23.04.2018г., основният въпрос в производството е дали играта „Големият кеш“ проведена в периода 21.09.2009г.-26.12.2009г., по повод на която на ревизираното дружество са начислени данъчни задължения на основание чл.236 във вр. с чл.240 от ЗКПО се явява хазартна по своята същност.

Съгласно чл. 236 от ЗКПО данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартни игри, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга. Органите по приходите основателно са съобразили, че по силата на чл. 240, ал. 1 от ЗКПО, данъкът върху хазартната дейност по този раздел се удържа и внася от оператора на телефонната или друга електронна съобщителна услуга.

Главният въпрос в случая е дали процесната игра е хазартна по смисъла на чл. 3 от ЗХ (отм.). С посочената разпоредба законодателят е предвидил изключенията от общата дефиниция за хазартна игра. В чл.3, ал. 1 от ЗХ /отм./ е въведено правилото, че спортни състезания с награден фонд за участниците в тях не се смятат за хазартни игри. Не се смятат за хазартни игри и тези с развлекателен или спортен характер като: развлекателни игрални съоръжения, минифутбол, бiliarд или тенис на маса, хвърляне на стрели, боулинг, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла и други, макар и използването им да изисква залог или обичайно да се подразбира, че загубилият играч следва да поеме разноските за играта, при условие, че залогът и печалбата са незначителни. По силата на ал.3 от ЗХ /отм./ не са хазартни игри още и викторините, изразяващи се в отговаряне на въпроси или проявяване на знания или умения, при условие, че наградите не са за сметка от постъпленията на участниците - от билети, телефонни такси или под друга форма.

За да бъде налице хипотезата на отменения чл.3, ал.3 от ЗХ, е необходимо да се установи наличието на две кумулативни предпоставки: 1. играта по своята същност да е викторина, изразяваща се в отговаряне на въпроси или проявяване на знания и умения и 2. наградите да не са за сметка от постъпленията от /участниците - от билети, телефонни такси или под друга форма. От събрания доказателствен материал се установява по безспорен начин наличието на първата предпоставка - играта „Големия К.“ се изразява в отговаряне на въпроси. На следващо място във връзка с назначената и извършена съдебно-счетоводна експертиза, СЪДЪТ констатира и наличието на втората предпоставка - обявените награди за участие в играта не са за сметка от постъпленията на участниците от платени телефонни такси. Видно от заключението на вещото лице по делото /л.62/ за сметка на [фирма] не са констатирани счетоводни записи за приходи от залози и изплатени награди. При формиране на основата за облагане /залога/ е използвана информация за размера на

залога при други, организирани от дружеството хазартни игри за периода от 2006г. до 2011г., при които процентът на залога е определен в диапазона от 40% до 56% от крайната цена на предоставената услуга без ДДС. При извършена проверка от вещото лице по делото, в счетоводството на [фирма], се установява, че СМС изпращани на кратък номер 500, използван за играта „Големия кеш“ са били получени от дружеството в периода от месец 09.2009г. до месец 12.2009г. като: относно месец септември 2009г. са получени 39 796 бр. СМС за кратък номер 500x1.20лв. и обща стойност на прихода за СМС в размер на 39 796.00 лв., като приходът за дружеството жалбоподател от тези съобщения е в размер на 11 938.80лв., което представлява 30% от посочената общата стойност; за месец октомври 2009г. са получени 471 237 бр. СМС за кратък номер 500x1.20лв. и обща стойност на прихода за СМС в размер на 471 237.00 лв., като приходът за дружеството жалбоподател от тези съобщения е в размер на 108 384,51лв., което представлява 23% от посочената общата стойност; за месец ноември 2009г. са получени 560 290 бр. СМС за кратък номер 500x1.20лв. и обща стойност на прихода за СМС в размер на 560 290.00 лв., като приходът за дружеството жалбоподател от тези съобщения е в размер на 128 866,70лв., което представлява 23% от посочената общата стойност; за месец декември 2009г. са получени 639 581 бр. СМС за кратък номер 500x1.20лв. и обща стойност на прихода за СМС в размер на 639 276.00 лв., като приходът за дружеството жалбоподател от тези съобщения е в размер на 171 033.48 лв., което представлява 23% от посочената общата стойност. От извършената експертиза по делото, настоящият състав установи, че използваната категория „услуги с добавена стойност“, по която са осчетоводявани сумите от постъпили СМС от процесната игра към [фирма], са заплащани от крайния клиент на оператора.

С оглед на изложеното и предвид кредитираната ССЧЕ, СЪДЪТ намира за обоснован извода, че дружеството жалбоподател не е отчитало приходи от залози от играта и не е изплащало награди, свързани с играта. В тази връзка настоящият състав намира, че относно констатациите за дължим данък по чл.235 от ЗКПО, играта „Големият кеш“ не представлява хазартна игра, а притежава характеристиките на викторина. От извършена справка на съда се установява, че визираната игра се изразява в показване на знания и умения от страна на участниците чрез получаване на въпроси, на които могат да отговорят чрез изпращане на SMS към кратък номер. Колкото повече верни отговори има един участник, толкова повече точки трупат за участие в жребия за наградите предвидени в играта. Всеки ден победителя от предходния ден се кани в ТВ шоу за получаване на спечеленото. Предвид изложеното, СЪДЪТ обосновава заключението, че играта по същността си не включва елемент на залог, който би могъл да бъде загубен въз основа на резултат от случайно събитие, представляващ и основен елемент от хазартните игри.Номерата за повиквания, предоставени от дружеството са използвани за

отговори на въпроси, а не за залагане, чийто резултат се определя от случайно събитие.

От приложените до делото доказателствени материали: разяснение на изпълнителния директор на НАП с изх. № 24-31-16/29.03.2010 г., разяснение изх.№ 94-00-234/23.11.2011 г. на НАП и разяснение изх. № 94-00-156/23.10.2012 г., в които СЪДЪТ съобрази, че въпросът по настоящия казус е обсъден съобразно приложното поле на ЗДДФЛ, намира, че в частта за данъчното третиране на приходите на получателите на награди от играта „Големият кеш“, мотивите относно какъв тип е играта са изцяло относими към случая. Разясненията на изпълнителния директор на НАП не се отличават от утвърдената по този въпрос съдебна практика, според която трябва да се изследва регламентът на играта, за да се установи липса или наличие на условията по чл. 3, ал. 3 от ЗХ /отм./. Според представените документи общите условия на играта „Големият кеш“ са публично достъпни в интернет пространството и същите предвиждат: кандидатът за участие да заяви участие чрез изпращане на SMS до някой от 3-те мобилни оператора /"М.", „К. България М.", „Г." или „В."/ , след което кандидатът получава SMS - въпрос с два възможни отговора, единият от които е правилен. Участието е опосредено чрез жребий, а наградният фонд е предварително определен в абсолютна сума. В указанията на НАП е посочено, че - видът и размерът на наградите в играта не са обвързани с размера на постъпленията; наградите не са определени на случаен принцип, тъй като са в абсолютни суми, същите са оповестени на уеб-страницата на играта, поради което на основание чл. 3, ал. 3 от ЗХ (отм.), „Големият кеш“ не може да се определи като „хазартна“ игра за данъчни цели. Тези обстоятелства се потвърждават още от приложения по делото отговор от мобилния оператор [фирма] /л.79/ във връзка със запитване отправено от вещото лице Я.. Видно от писмото дружеството [фирма] не е третирано играта „Големите пари“ като хазартна и в този смисъл не е формирало и събирало залози от участниците в тази игра. Генерираните парични средства от постъпилите към номер 500 кратки текстови съобщения от абонатите на договор са фактурирани в месечните сметки на крайните клиенти и съответно същите са отчетени като приход от абонати на договори от предоставени услуги с добавена стойност в счетоводната система на дружеството.

Във връзка с представеното от страна на ответника по делото

писмо №353/22.03.2012г. /л.51/, СЪДЪТ намира, че в настоящото производство от изготвената ССЧЕ безспорно бе установено противно на изложеното в документа твърдение - че увеличението в цената на телекомуникационната връзка за всеки изпратен СМС се явява залог по смисъла на ЗХ, а самата играта е хазартна. Настоящата инстанция констатира още, че посоченото писмо няма задължителен характер за съда като в същото не са изложени задълбочени мотиви, обосноваващи заключението на органа по приходите. Ответната страна не е оспорила заключението на вещото лице, нито представените по делото договори за спонсорство и не е ангажирала доказателства за това, че наградният фонд се формира от постъпленията на участниците. По изложените съображения СЪДЪТ приема, че са изпълнени и двете изискуеми условия по чл. 3, ал. 3 от ЗХ /отм./ и процесната игра „Големият кеш“ представлява изключение по смисъла на закона като не следва да се смята за хазартна игра. Съобразно гореизложеното настоящата инстанция намира, че за провеждане на играта не е необходимо разрешение по чл. 4, ал.1 от ЗХ и следователно санкционираното дружество не е осъществило състава на вмененото му нарушение, а административно-наказателната му отговорност е ангажирана, без да са налице материално-правните предпоставки за това.

Предвид гореизложеното СЪДЪТ намира, че не се установяват предпоставките на чл.235 ЗКПО, поради което не може да се търси отговорност за неудържан и невнесен данък от страна на жалбоподателя. Следователно процесният РА е издаден в нарушение на материалния закон и следва да бъде отменен относно установените задължения на [фирма] за 2009г. за данък по чл.235 от ЗКПО върху хазартната дейност в размер на 105 022,94 лева и лихви в размер на 58 755,60 лева.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски. Съдът намира за основателно направеното от ответната страна възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поради което същото следва да се редуцира. Жалбоподателят претендира разноски в общ размер на 8 235,89 лв., представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 6 102,19 лв., 400 лв. разноски за допуснатата съдебно-счетоводна експертиза и 1 733,70 лв. разноски от неприсъдена част по адм. дело №3318/2018г. на

ВАС. Съгласно чл.161, ал.2 ДОПК при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. В съответствие с чл.161, ал.2 от ДОПК настоящият състав следва да направи преценка за съотношението на цената на адвокатската услуга и фактическата и правна сложност на делото, като изложи мотиви относно фактическата и правна сложност на спора и се прецени размерът на възнаграждението и усилията на защитата. СЪДЪТ взе предвид изложеното по приложението на посочената разпоредба и като анализира размера на претендираното адвокатско възнаграждение от 8 235,89 лв. спрямо извършеното по делото и предмета му, намира същото за прекомерно. СЪДЪТ приема, че делото не се отличава с изключителна фактическа сложност в частта, с която същото е върнато за ново произнасяне. С оглед на гореизложеното и на основание чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. съобразно материалния интерес по делото възлизащ на 163 778,54 лв. в това число главница – 105 022,94 лв и лихва 58 755,60 лв. следва да се приеме, че разноските на жалбоподателя са в размер на 4 167,78 лв.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Първо отделение, 47 - ти състав, на основание чл.160 и чл.161 ДОПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-29-1300410-091-001 от 05.06.2015г. на ТД на НАП-С., потвърден с Решение №1314/24.08.2015г. В ЧАСТТА МУ, относно установени задължения за 2009г. за данък по чл.235 от ЗКПО върху хазартната дейност в размер на 105 022,94 лева и лихви в размер на 58 755,60 лева.

ОСЪЖДА ЦУ на НАП-гр. С. да заплати на жалбоподателя разноските направени в съдебното производство в размер на 4 167,78 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез АСС пред ВАС.

Съдия:

